

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Lukáše Hloucha v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupený Mgr. Robertem Kaše, advokátem se sídlem U Svépomoci 2020/9, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2021, čj. PK-DSH/3408/21, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 10. 2021, čj. 17 A 68/2021-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Robertovi Kaše, advokátovi, **se nepřiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví k odvolání žalobce částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kralovice ze dne 1. 3. 2021, čj. OD/4555/21, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 3000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 2 měsíce. Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 30 km/h. Změna provedená žalovaným se týkala pouze doplnění výroku, jde-li o vymezení předchozího rozhodnutí o přestupku (opakovanost spáchání přestupku v posledních dvanácti po sobě jdoucích měsících).

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni. Poukázal předně na to, že jeho manželka je plně invalidní. Na řízení vozidla je při podnikání závislý i žalobce, proto měly správní orgány od zákazu řízení ustoupit. Syn žalobce byl správním orgánem I. stupně napaden ze lži a podvodu. Úředníci se mají řídit důkazy, a ne svými pocity a domněnkami. Navrhl mimo jiné vyžádání si záznamů kamer z aut policie, aby bylo zřejmé, kolik aut téže značky měřeným úsekem v dané době

projelo. Žádal i o předložení českého návodu k radaru, jímž bylo měření rychlosti provedeno. Jednotlivé položky lze přenastavit (změnit), což plyne i z rozhovoru policistů při kontrole. Jediný důkaz, tedy snímek vozidla, je rozmazaný, lemování silnice lesem ani označení vozovky neodpovídá danému místu.

[3] Krajský soud výše uvedeným rozsudkem žalobu zamítl. Předně uvedl, že námitky týkající se zdravotního stavu manželky žalobce a jeho podnikání jej nemohou vyvinut z odpovědnosti za přestupek. V prvostupňovém rozhodnutí nejsou obsaženy nestandardní formulace, jež by mohly žalobce vést k závěru o písemném útoku na něj či na jeho rodinu. Ve výpovědích vyslechnutých svědků (policistů) soud neshledal zásadní rozpory. Ve vztahu k průběhu silniční kontroly a její tvrzené nestandardnosti odkázal soud žalobce na stížnost na Generální inspekci bezpečnostních sborů. K námitce, že snímek byl rozmazaný, krajský soud ve shodě se žalovaným uvedl, že není rozhodující, že je fotografie rozmazaná. Podstatné je, že policisté měřili rychlost z místa, kde vozidlo od okamžiku změření až do zastavení sledovali, vyloučili možnost záměny a následně žalobce ztotožnili jako řidiče sledovaného vozidla. K tvrzení žalobce a jeho rodinných příslušníků, že jel nižší než změřenou rychlostí, soud uvedl, že rozhodující je rychlost naměřená. Vozidlo bylo sledováno celou dobu policisty, jak uváděli ve svých výpovědích. Pokud jde o tvrzení o lemování stromy, soud se ztotožnil s žalovaným, že není podstatné, jaké bylo okolí v místě projednání přestupku.

[4] Krajský doplnil dokazování návodem k příslušnému radaru mimo jiné s tím, že z něj nevyplývá, že by bylo možné dodatečně upravovat (zvýšit) naměřenou rychlost. Soud neprovedl výslech dalších dvou policistů, protože ti se podle již vyslechnutých policistů vůbec na místě kontroly projednávání přestupku nezúčastnili (byli již na odjezdu v jiném vozidle). Soud rovněž neprovedl důkaz záznamem z kamer, neboť nezachycuje vlastní spáchání přestupku, maximálně průběh projednávání přestupku, a je tedy z hlediska prokázání skutku irelevantní. Nevyhověl ani návrhu na výsledky vypracovatelů správních rozhodnutí. Jejich odůvodnění jsou zcela standardní a žalobce ani jiné osoby neuráží.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností. Předeslal, že napadené rozhodnutí není v souladu se zákonem a dobrými mravy. Připomněl dále okolnosti, za kterých měl překročit povolenou rychlost, a opětovně popsal průběh silniční kontroly. Za lživé označil tvrzení policistů, že měli po celou dobu jeho auto na očích. Není v lidských možnostech rozeznat na 400 metrů jakékoliv auto, navíc z místa, kde policisté stáli, neměli možnost auto sledovat po celou dobu jízdy. Neexistuje jediný důkaz, podle něhož je auto na rozmazané fotografii stěžovatele. Na fotografii navíc nejsou stromy, takže ta zřejmě nepochází z daného místa. Stěžovatel se žádného přestupku nedopustil a neví, proč by za něj měl s manželkou trpět. Stěžovatel též v kasační stížnosti popsal průběh jednání před krajským soudem s tím, že se jednalo o „parodii soudního řízení“.

[6] Žalovaný se s napadeným rozsudkem krajského soudu plně ztotožnil, odkázal na své vyjádření k žalobě a navrhl zmítnutí kasační stížnosti.

pokračování

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že není přípustná.

[8] Předně je třeba zdůraznit, že k projednatelnosti určité kasační stížnosti (argumentace) je třeba, aby stěžovatel uvedl konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2015, čj. 8 As 92/2015-29). Je tedy na stěžovateli, aby dostatečně upřesnil každý důvod, o který opírá svou kasační stížnost, a to po stránce právní i skutkové. Nelze vyjádřit prostý nesouhlas se závěry krajského soudu, aniž by stěžovatel upřesnil konkrétní důvody, v nichž pochybení krajského soudu (napadeného rozsudku) spatřuje.

[9] Z uvedených důvodů se proto kasační soud nemohl nijak zabývat toliko obecnými tvrzeními stěžovatele, podle nichž napadené rozhodnutí krajského soudu „*není v souladu se zákonem a dobrými mravy*“ a došlo „*k vadnému právnímu posouzení*“ jeho věci, resp. „*hrubému omezení práv při procesu*“. Projednatelné (dostatečně konkrétní) námitky pak nemohou představovat ani tvrzení stěžovatele týkající se průběhu jednání před krajským soudem, resp. konstatování, že soud neprovedl stěžovatelem navrhované důkazy.

[10] Dále je třeba zdůraznit, že podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[11] Z usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, plyne, že kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují vůči výroku napadeného soudního rozhodnutí anebo důvodům, na nichž dané rozhodnutí stojí, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Dále v usnesení ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, zdejší soud uvedl, že „*kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřípustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).*“ Jelikož je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (viz § 102 s. ř. s.), platí, že aby vůbec byla způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána. Z toho důvodu tedy musí obsahovat polemiku s rozhodovacími důvody krajského soudu (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2020, čj. 8 As 63/2020-31).

[12] Stěžovatel v kasační stížnosti (která již nebyla ani po ustanovení zástupce soudem nikterak doplněna) předně opakuje svůj náhled na to, jakým způsobem (jakou rychlostí) se v daném místě v inkriminované době svým vozidlem pohyboval. Popisuje též průběh silniční kontroly. Krajský soud, jde-li o průběh silniční kontroly, na námitky stěžovatele zcela jednoznačně reagoval s tím, že jej odkázal (jde-li o možnou nestandardnost kontroly) na institut stížnosti (zejm. bod 17 napadeného rozsudku). Proti těmto (konkrétním) závěrům však stěžovatel v kasační stížnosti nijak nebrojí, nijak nevysvětluje, v čem neobstojí závěr krajského soudu, jaký mohl mít průběh kontroly na zákonnost rozhodnutí správních orgánů a v návaznosti na to krajského soudu vliv. Krajský soud se vyjádřil i

k tvrzení stěžovatele (a jeho rodinných příslušníků), že jel nižší, než změřenou rychlostí (bod 19 rozsudku krajského soudu).

[13] Na závěry krajského soudu (napadeného rozsudku) pak nereaguje ani část kasační argumentace týkající se rozmazané fotografie auta stěžovatele z radaru, resp. toho, co má být z fotografie patrné. Zde je třeba především připomenout, že krajský soud v tomto ohledu jednoznačně uzavřel, že to, zda byl snímek rozmazaný, nebylo v dané věci rozhodující. Podle krajského soudu je pak třeba rozlišovat mezi místem spáchání přestupku a místem, kde probíhala silniční kontrola (body 18 a 19 rozsudku krajského soudu). Podstatné podle krajského soudu (ve shodě se žalovaným) bylo, že policisté auto sledovali, vyloučili možnost záměny a stěžovatele ztotožnili jako řidiče daného vozidla.

[14] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel se v části kasační stížnosti vymezuje právě i vůči tomu, zda policisté (ne)mohli jeho auto sledovat celou dobu, neboť část trasy podle stěžovatele zakrýval kopec. V této souvislosti je však třeba poukázat na to, že by stěžovatel takto argumentoval již ve správním řízení (a žalovaný na jeho argumenty v tomto směru reagoval), žádný včasný a řádný žalobní bod v tomto směru v žalobě neuplatnil, ač tak zjevně učinit mohl. V podané žalobě (viz též její shrnutí v bodě [2] tohoto rozsudku) žádné takové námitky uvedeny nejsou. Zmínku o tom, že se vozidlo policistům „ztratilo ze zorného pole“ obsahuje až vyjádření stěžovatele podané u krajského soudu dne 26. 8. 2021 (replika k vyjádření žalovaného). Vzhledem k tomu, že rozšířit žalobu o další žalobní body lze jen ve dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.) a rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno již 16. 5. 2021, nelze tuto jeho argumentaci považovat za řádně a včas uplatněný žalobní bod. V důsledku toho pak nemůže být v souladu se shora citovaným § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustná ani tato jeho argumentace uplatněná v kasační stížnosti.

[15] Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatelem uplatněné kasační námitky jsou nepřipustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené odmítl kasační stížnost jako nepřipustnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[17] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[18] Stěžovateli byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2022, čj. 8 As 388/2021-40, ustanoven zástupce Mgr. Robert Kaše, advokát. V řízení však dle soudního spisu neučinil žádný úkon. Sdělení, které obsahuje vyčíslení „předpokládaných nákladů“ nelze považovat za samostatný úkon právní služby dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), navíc žádný z „předpokládaných“ úkonů není doložen. Proto nelze ustanovenému zástupci přiznat odměnu za zastupování stěžovatele.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. května 2023

Milan Podhrázký
předseda senátu